

Wijsheid roept: Geef gas in God. Plankgas.

De nahagiem snellen naar Huis.

De Psalmen in de Chetuvim

Psalm 1

Zoals Ruth en Daniel profetisch apocalyptisch vooruitwijzen naar de komst van de Messias en betere tijden - Ruth profetisch naar de 1e komst van Jezus en Daniel apocalyptisch ook naar Zijn Wederkomst - zo galmen de Psalmen ook die profetische geluiden. Ze voorzeggen de komst van de Messiaanse Koning, de Leeuw van Juda (Opb.5:5, Gen.49:10, Matt.1:1-17) die de Troon van David gaat bestijgen en het Davidische Verbond van 2 Samuel 7:13-16 werkelijkheid doet worden, nu en in het Millennium. Jezus is die Messias (Heb.1:8, Jes.9:5-6). Psalm 2, 22, 45, 89, 110, 132 om er een paar te noemen. God is Koning over de héle aarde, verkondigt de Psalmist (Psalm 47), maar Hij heeft Zijn Koning op Sión gesteld (Ps.2:6). Hij wil overal regeren en iedereen hebben, maar Jeruzalem is Zijn hoofdstad (Ps.132:13, Rom.11:26, Matt.5:35). Kus de Zoon want het Nieuwe Jeruzalem komt met Hem met snelheid naar beneden (Ps.2:12, Heb.12:22, Opb.19:11-Opb.22). Israël en de Gemeente komen er bij elkaar (Opb.21:12, 14). God-speed. Kom ik je daar tegen? Wat een heerlijk vergezicht! Alles komt goed, zeggen de laatste bladzijden. Wat een heerlijk Boek om in te lezen.

Psalmen in de Chetuvim

Maar zoals Daniel en Ruth in de Hebreeuwse Tenach niet onder de Nevi'im, de Profeten, geplaatst zijn ondanks hun profetisch gehalte, maar in de Chetuvim bij de Wijsheidsboeken, zo staan ook de Psalmen niet bij de Nevi'im maar bij de Chetuvim, de Geschriften. De Psalmen lanceren de Wijsheidsboeken (Psalmen, Job, Spreuken, Ruth, Hooglied, Prediker). Ze roepen naar iedere lezer om zich tot wijsheid te begeven. Wil je Hem voorop doen gaan bij al je keuzes en je leven nooit meer bij de dwazen doorbrengen? vraagt de Psalmist. Dat gaat niet over je IQ, maar over je GQ, je God-Quotiënt. De dwazen in de bijbel zijn zij die met God geen rekening houden (Ps.14:1, 53:2, Spr.1:7).

Psalm 1: Wat je niet moet doen

De Psalmist begint er gelijk over. In het allereerste vers van de allereerste Psalm krijgt de

lezer advies uit de hemel waarvoor je niet naar een consultant hoeft. Bij God ga je bloeien, zingt de Psalmist: “Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, die niet staat op de weg der zondaars, noch zit in de kring der spotters; (1:1).

Blijf weg van de spotters, de zondaars, de goddelozen, zingt God over je. Ga tot Mij. Leef met Mij. Laat heel je wezen door Mij in beslag genomen worden (1:2-3). Ruined for the ordinary. Sold out for Jesus. Omarm het Kruis. Zou je niet liever weg willen komen van de bronnen die niet verzadigen kunnen en je leven naar de gallemiezen helpen? Let op waar de goddeloze eindigt: Hij is als kaf dat de wind verstroot. Op het laatst is hij er niet meer. Maar jij zult er nog zijn (1:3, 5).

Asaf in Psalm 73

Psalm 73 heeft het daar ook over. Toen ik de voorspoed van de goddelozen zag, dacht Asaf, de prominente aanbiddingsleider van Israel: Waarom houd ik rekening met God terwijl zij voorspoed hebben en hen alles voor de wind gaat terwijl ik moeite heb (73:3, 13-14)?! Waarom doe ik dit allemaal?! Asaf vraagt zich af of hij er niet beter mee kan ophouden. Ik was jaloers op hen (73:3). Bijna was ik uitgegleden maar toen lette ik op hun einde: Zij zijn er niet meer. Ik ben er nog. “Het is mij goed dichtbij God te zijn” (73:2, 28). Hij is genoeg.

Ashré: diepzalig

Je tijdelijke zorgen wegen niet op tegen de eindeloze heerlijkheid die over je gaat komen (Rom.8:18). Het allereerste woord van de Psalmen is “ashré” in het Hebreeuws: diepzalig (אֲשֵׁרִי) en anticipeert daarop. Ashré gaat niet over tijdelijk geluk of gunstige omstandigheden, een snelle Ferrari op je garagepad, succes in je business. Dat is allemaal “havel”, damp, zegt Prediker (1:2). Alles verdamp (הַבֵּל הַבָּלִים אָמַר קִהְלֵת (הַבֵּל הַבָּלִים הַבֵּל הַבֵּל). De diepzaligen hebben de hemel al van binnen. Zij zien in de verte de hemel al naar beneden komen en wachten erop (Heb.11).

Yomam w'layela: dag en nacht

De Psalmist zegt eerst wat je niet moet doen, daarna wat je wel moet doen: “die Zijn Wet, Tora, instructie, overpeinst bij dag en bij nacht” (2b). Je gaat er helemaal in op (2a). God is je enige Obsessie geworden. Hij heeft je helemaal genomen. Je kunt Hem niet meer uit je gedachten krijgen. Hij is onder je huid gaan zitten. Hij is je Alles, zelfs zo erg dat Hij je dag en nacht bezighoudt (yomam walayela; 2 ; יוֹמָם וּלְיָלָה). Je vergeet Hem geen moment. Je laat Hem niet met rust. Je zit achter Hem aan. “Dag en nacht”, een poëtische expressie die de gedachte versterkt. Ik stel mij de Here bestendig voor ogen (Ps.16:8).

Hagah: God overpeinzen

Alsof je verliefd bent. Je kunt de Ander niet uit je hoofd krijgen en loopt ermee in de wolken. Je denkt onophoudelijk aan Hem. Je overpeinst Hem. Je ziet naar Hem uit. Hooglied heeft het daarover van begin tot eind. Het Hebreeuws heeft het over “zachtjes murmureren” terwijl je Hem zit te overpeinzen (הגה). Dat is wat anders als urenlang het Boeddhistische monotone langgerekte “oem” voor je uit galmen in een poging om jezelf te verlossen en verlichten onder een boom, zonder inhoud. Hagah gaat over de diepten van Wie God is, wat Hij allemaal kan en van plan is te doen. Wie is Deze toch (Luc.7:49,

8:25)?! Wie is als U onder de goden, Here - heerlijk in heiligheid, vreselijk in roemrijke daden, wonderbaar in uw doen (Ex.15:11)?! U bent onvergelijkbaar! (Ps.40:18, ook: Jes.40:18, 25, 46:6) “Op mijn legerstede dénk ik aan U en kan er niet van slapen! Ik kan U maar steeds niet uit mijn gedachten krijgen!” (Ps.63:7). Ik hunker naar U. Ik heb heimwee naar U (Ps.63:2). 9 Mijn ziel is aan U verklééfd (Psa 63:9)! Als een hert dat verlangt naar water, zo smácht ik naar U (Ps.42:2-3).

Je chéphets: God, je juweel

God is je “chéphets geworden: je parel, je juweel, je blijdschap, je schat, je plezier, je enige genot (1:2, חֶפֶץ, je welgevallen). Je hebt alles voor Hem over. Je bent zó aan Hem verknocht dat je hélemaal in Hem opgaat en de rest vergeet. Je bent zo vol van Hem, je hebt het de hele tijd over Hem (Matt.12:34). Dat is precies waar Hij je wil hebben. Daar weet Hij je te veroveren.

Al palegey mayim: geplant aan waterstromen

Dan gebeurt er iets, want waar je je mee vult, dat word je. Waar je naar kijkt, dat haal je naar je toe. Wanneer je van Gods bronnen slurpt, word je “als een boom geplant aan waterstromen” (1:3 ; שְׁתוּל עַל-פְּלִי מַיִם). Je geeft vrucht. Je bloeit. Tot in hoge ouderdom ben je fris en groen (92:15). Het Hebreeuws heeft het over “seyvah”, wanneer je een grijs hoofd hebt (שֵׁיבָה). Alles lukt (Psalm 1:3).

Het advies

Hoe graag wil je Hem? Zoveel zul je van Hem hebben. Leg je wortels niet in bronnen die niet verzadigen kunnen, zegt de Psalmist. Leg je wortels in God. En leg je eigen wortels. Laat het niet van anderen afhangen. Wees geen klimop. Geen boom groeit op de wortels die groeien aan een andere boom. Zorg dat je diepe wortels hebt. Leg die in Gods Torah, Gods instructie. Slurp je vol uit Gods waterbronnen. Murmureer en overpeins Hem. Je was begonnen aan de borst maar het is tijd om van de Bambix en de Brinta af te gaan, en nu in Gods Biefstuk te gaan happen, Zijn Boek. Hoe dieper je wortels gaan, hoe groter je boom wordt. En hoe dikker je stam, hoe meer vrucht je aankunt. En in de storm lig je niet gauw omver.

De nahagiem

Voordat de sabbat aanbreekt vanavond, sluit ik af met waar Psalm 1 mee begint: Maak je eigen keuze om achter God aan te gaan. Wacht niet op anderen. Geen auto rijdt op de gaspedaal van een andere auto. Heb je heimwee naar Hem? Dat is Zijn stem die je dichterbij roept: Uzelf laat mijn hart naar U vragen (Psalm 27:8 HB, Jak.4:5).

Ga je gas geven in God? De nahagiem snellen naar Huis.

Shabbat shalom nahagiem (coureurs).